

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Foto rozhodnutí nabylo právní moci
 dne: 9. 7. 2014
 Okresní soud v Táboře
 dne: 3. 10. 2014

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Janou Provazníkovou jako samosoudkyní ve věci péče o nezletilou I. M. nar. zastoupenou kolizním opatrovníkem Městským úřadem v Táboře, dceru matky M. Č. nar. trvale bytem a otce V. M. nar. trvale bytem, fakticky bytem o změnu výchovného prostředí,

t a k t o :

Soud schvaluje dohodu rodičů tohoto znění:

- I. Nezletilá I. M. nar. se svěřuje do péče otce.
- II. Matka se zavazuje počínaje dnem 1. 6. 2014 přispívat na výživu nezletilé I. částkou 500 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce.
- III. Tím se mění ve výroku o péči a výživě nezletilé I. rozsudek Okresního soudu v Táboře ze dne 4. 2. 2003 č.j. 30 P 257/2002-21.

IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Otec podal návrh na změnu výchovného prostředí nezletilé dcery z výchovy matky do své výchovy s odůvodněním, že dcera projevila přání žít s ním a fakticky u něj od 3. 2. 2014 bydlí.

Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 4. 2. 2003 č. j. 30 P 257/2002 – 21 byly upraveny poměry nezletilých dcer L ■■■ a A ■■■ M ■■■ pro dobu po rozvodu a upraven styk otce s dětmi. Nezletilé děti byly svěřeny do péče matky a otec zavázán alimentární povinností ve výši 600 Kč měsíčně na výživu nezl. L ■■■ a částkou 400 Kč na výživu nezl. A ■■■ Rozsudkem Okresního soud v Táboře ze dne 24. 11. 2005 č. j. 30 P 257/2002 – 38 byla schválena dohoda rodičů o zvýšení výživného, kdy se otec zavázal přispívat na výživu nezl. L ■■■ částkou 1.300 Kč měsíčně a na výživu nezl. A ■■■ částkou 1.100 Kč měsíčně. V době rozhodování matka byla na mateřské dovolené, otec dosahoval v zaměstnání 12.000 Kč čistého měsíčně, oba rodiče měli pouze tyto dvě vyživovací povinnosti. Rozsudek nabyl právní moci dne 3. 1. 2006.

Otec uvedl, že nezl. L ■■■ u něj žije od začátku února 2014, matka zatím na výživu dcery ničím nepřispěla, s nezletilou se od února nevidá. Dcera je žákyní 9. třídy základní školy Mikuláše z Husi, od září nastupuje na obchodní akademii do Tábora. Otec je ženatý, jeho manželka I ■■■ M ■■■ je vedena na úřadu práce, z tohoto manželství se narodil syn Š ■■■ M ■■■, nar. v roce ■■■, a dcera S ■■■ M ■■■, nar. ■■■. Otec aktuálně není ve styku s nezl. A ■■■ M ■■■ nar. ■■■, na její výživu přispívá částkou 1.100 Kč měsíčně. Ze zprávy zaměstnavatele otce bylo zjištěno, že za pololetí 2014 jeho průměrný čistý měsíční příjem činil 11.988 Kč.

Matka uvedla, že je vdaná, její manžel P ■■■ Č ■■■ je v současné době na úřadu práce. Kromě A ■■■ a L ■■■ má ještě vyživovací povinnost k synovi D ■■■, nar. ■■■. Matka je v domácnosti, pobírá příspěvek na péči na dceru A ■■■ které byl přiznán 2. stupeň závislosti. Uvedla, že dcera u otce zůstala v průběhu jarních prázdnin, matka s tím, aby zůstala v péči otce, vyjádřila souhlas, na výživu dcery přispěla částkou 50 Kč v březnu 2014. Z potvrzení Úřadu práce ČR, bylo zjištěno, že matka pobírá přídavek na nezletilé děti L ■■■ A ■■■ a D ■■■ ve výši na každého 610 Kč měsíčně a dále pobírá příspěvek na péči od února 2014 s tím, že příspěvek je poskytován od 1. 2. 2010, a to za rok 2012 ve výši 72.000 Kč, za rok 2013 ve výši 72.000 Kč a za období od ledna do května 2014 ve výši 38.000 Kč, dále pobírá dávky hmotné nouze na živobytí.

V průběhu řízení rodiče uzavřeli dohodu, kdy se nezletilá L ■■■ svěřuje do péče otce a matka se zavazuje počínaje dnem 1. 6. 2014 přispívat na výživu nezletilé částkou 500 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce.

Podle ust. § 909 NOZ, změní-li se poměry, soud změní rozhodnutí týkající se výkonu povinností a práv vyplývajících z rodičovské odpovědnosti i bez návrhu.

Podle ust. § 913 odst. 1 NOZ, pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

V daném případě soud dospěl k závěru, že rodiči uzavřená dohoda je v souladu se zájmem nezletilého dítěte. V průběhu řízení se rodiče dohodli, že nezletilá zůstane ve výchově otce (sama nezletilá se takto při výslechu u soudu vyjádřila, že je jejím přáním zůstat v péči otce) a matka se zavázala přispívat na výživu dcery částkou 500 Kč měsíčně, kdy výše této částky odpovídá aktuální finanční situaci matky i počtu jejích vyživovacích povinností. Po zvážení všech uvedených skutečností soud dohodu rodičů schválil tak, jak byla uzavřena, neboť ji shledal v zájmu nezletilého dítěte a v možnostech rodičů předmětnou dohodu dodržovat.

Podle ustanovení § 23 z.ř.s. (zákon o zvláštních řízeních soudních) bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyly shledány okolnosti, které by odůvodňovaly přiznat náhradu nákladů řízení některému z nich.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku může podat odvolání kolizní opatrovník, a to do 15 dnů, ode dne jeho písemného doručení, ke zdejšímu soudu ve 4 vyhotoveních, přičemž o odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře. Rodiče mohou podat odvolání do výroku o nákladech řízení, do ostatních výroků rozsudku jim právo odvolání nepřisluší (§ 476 z.ř.s.).

Povinnosti tímto rozsudkem stanovené lze k návrhu soudně vykonat.

V Táboře dne 15. 5. 2014

Za správnost vyhotovení:

Markéta Vorlová

Mgr. Jana Provazníková, v.r.
předsedkyně senátu